

rhyw weithgarwch cyffredin. Cynnig gwobr dda am draethawd neu ysgrif oedd y syniad cyntaf, ond gwell na hynny, meddai Islwyn, oedd cyhoeddi cylchgrawn i gynnwys gwaith aelodau'r dosbarthiadau.

Hynny fu. Erbyn Nadolig 1940 'roedd *Cefn Gwlad* ar werth. Argraffwyd pum cant o gopiau gan swyddfa'r 'Cyfnod', y Bala; 47 tudalen mewn clawr brown a'i bris yn chwecheiniog y copi. Bu cip mawr arno ac erbyn Mawrth 1941 'roedd pob copi wedi ei werthu. O hyn ymlaen, argraffwyd mil.

Yn y rhifyn cyntaf — a gyflwynwyd er ei bythol foddhad i Mrs Silyn Roberts, Trefnydd WEA Gogledd Cymru — mae amrywiaeth mawr; stori, ysgrif, canu caeth a rhydd ac erthyglau, atgofion. Cofiaf nad hawdd oedd perswadio rhai aelodau i fynd ati i sgrifennu ac mae amryw o'r cynhyrchion yn bethau a welodd brint am y tro cyntaf yn hanes eu hawduron.

* * * *

OND YR oedd Islwyn a minnau yn credu fod gan bob un ei ddeunydd ac mai'r prif gam anhepgor oedd ei gael i *sylweddoli* hynny a gweld fod yr hyn oedd ganddo yn werth ei ddweud am mai ef yn unig a *allai* ei ddweud.

Ac yn unigryw ei ddweud. Dyma Gruffydd Hughes, Llysgain, hanesydd ac athronydd ardal Dinmael yn sgrifennu am 'Ryddid' — cofier mai amser i ryfel oedd hi, ac yn dweud:

... y mae'n rhydd i'r person unigol pan fo gorchymyn y Wladuriaeth yn rhedeg yn groes i orchymyn Crist i ddeuis ufuddhau i'w gydwysbod yn hytrach nag i lais Senedd... Yn yr arwyddedd heddiw, difreimr dyn o'i urddas, ac y mae dyn yn gaeth ymhobman heddiw. Siarter ei bersonoliaeth yw ei ryddid, ac ni ddygmydd dyn a roddes orsedd ei galon i Frenin Iesu â gormes swyddogion y Llywodraeth.

Oedd, yr oedd ysbryd Jac Glan y Gors a radicaliaid y Rhyfel Degwm ar ôl hynny, yn dal yn fyw o hyd yn Uwchaled. Hyd y gwn, fel llawer un arall o'i ghenhadaeth, ni chafodd Gruffydd fawr o ysgol: trwy ei ddarllen a'i chwilota ei hun y cafodd y cwbl oedd ganddo, ac wrth gwrs, trwy addysg Seiat ac Ysgol Sul.

'Nawr, dyma sy'n rhyfedd. Yn 1940, wrth ddarllen a golygu erthygl Gruffydd nid oeddwn yn synnu dim at ei safon am y rheswm mai dyna a ddisgwyliwn nid yn unig ganddo ef ond gan eraill o'r un oed ag ef. Rhai o'r un toriad yn y rhifyn cyntaf hwn yw T. O. Jones, Cernogie Bach; Lewis Morris, Pentrellyncymer; a beirdd fel William Jones, Nebo, a Lewis T. Evans — eto o Lyn Cymer.

* * * *

WRTH EDRYCH a gwranddo

heddiw ar lawer o'r rhaglenni holi-ac-ateb Cymraeg ar y teledu a'r holl stôr a thafu arian sydd ynglŷn â hwy, byddaf yn digalonni wrth weld y fath ddirywiad diwylliannol a ddigwyddodd inni mewn hanner canrif.

Arwyddair *Cefn Gwlad* ar y clawr blaen oedd 'Addysg yw Bywyd'. Heddiw, i bob golwg, yr arwyddair yn y rhaglenni hyn a'u tebyg yw 'Adloniant yw Bywyd', ac adloniant plentynnaidd at hynny. Llafur cariad oedd pob eitem yn *Cefn Gwlad*.

Mae'n demtasiwn sylwi ar y rhifynnau fu'n dilyn yr un cyntaf. Merch athrylithgar a fu'n athrawes ysgol gynradd fechan Tymawr, Cwmpenanner, oedd Mary Vaughan Jones ac yn y rhifynnau hyn gwelir ei gwaith fel

bardd a llenor. Heddiw, coffau amdani y mae'r brif wobwr a ddyfernir am y gwaith gorau a gyhoeddir ar gyfer plant. Credaf mai yn *Cefn Gwlad* y cyhoeddwyd peth o'i gwaith cynharaf.

Llenor a bardd dawnus arall oedd R. E. Jones, Cwm Main (Llanuwchllyn wedyn). Wele baragraff o'i ysgrif ar 'Hen Lanciau'r Wenallt':

Yn wleidyddol, yr oeddynt yn Doriaid pybyr. Cofiaf fod Lewis wedi cael merlen newydd ac wedi bod ar ei chefn yn ffair y Bala, a minnau'n gofyn iddo sut oedd y fferl yn plesio. 'Campus', meddai 'aeth yn ôl a blaen i'r Bala yn hollol dawel, dim ond moeli ei chlustiau wrth basio'r bachgen Cynlas 'na'. Wrth 'fachgen Cynlas', golygai gogolofn Tom Ellis ar dref y Bala. Yr oedd hyd yn oed y fferl yn Dori!

Bardd mwyaf y cylchgrawn heb os oedd William Jones, Nebo. Y pryd hwn, cylch gweddol gyfyng a wyddai amdano a hyd heddiw, greda'r i, nid yw wedi cael ei le a'r clod a haedda. Ond mae ei briod farc ar bob llinell a phennill a wnaeth. Ef, ym Mehefin 1942, a enillodd gadair Eisteddfod y WEA yng Ngherrigydrudion am gerdd 'Bro'r Grug a'r Mawn'. Dyma'r clo:

Mae'r hen dyddynwyr a fu'n codi'r tanwydd

Gynt o'th geulennydd ac yn dygno i fyw'

Heddiw yn ddarn o bridd Hiraethog gadarn

Yn helpu Mai i lasu brigau'r yw.

Un o feistri diamheuol cerdd dafod oedd William. Yn yr Eisteddfod hon y cwrddais ef gyntaf.

HUW WILLIAMS ac atgofion Griffith Jones Hen helbul y ddau gofiant

LLYFRYDYN a gafodd gylchrediad eang oedd hwnnw mewn saith o benodau yn dwyn y teitl *Adgofion am y diweddar Barch Griffith Jones, Tre'garth*, gan 'R.O.' Bethesda, a'i gyhoeddi yng Nghaerlarnfon yn 1886. Dros y blynyddoedd bu llawer o ddyfynnu ar rai o'r 'ffraethebion' a geir ynddo, a bu'r cyhoeddiad yn gyfrwng i atgoffa'r genedl bod Griffith Jones — y gweinidog hwnnw gyda'r Methodistaidd Calfaidd a 'wrthododd gymryd ei symud o'i fro gynefin' (ys dywedir yn *Y Bywgraffiadur Cymreig*) — yn dipyn o gymêr.

Cesglir oddi wrth 'Ragymadrodd' y llyfrlyn, sy'n ddyddiedig 'Dydd Gwyl Domes 1886' nad oedd R.O. yn gofiannydd wrth fodd calon teulu Griffith Jones, a dweud y lleiaf, ac mai dymuniad teulu'r pregethwr oedd gweld cyhoeddi cofiant iddo a fyddai'n rhywbeth amgenach a theilyngach o lawer na chasgliad o 'ffraethebion' ac 'ymadroddion'.

Beth ynteu yw cefndir yr anghydfod a fynegir mewn arddull cithaf prin gan R.O. — yr 'ufudd wasanaethydd' — yn ei 'Ragymadrodd' i'r llyfrlyn uchod, a pham y dywedir bod teulu Griffith Jones yn gwrthod ateb gohebiaeth oddi wrtho, heb sôn am roi iddo 'gydnabyddiaeth briodol' am ei lafur?

* * * *

I GYCHWYN y stori, bu Griffith Jones farw ar Ebrill 18, 1886, a chofnodwyd hanes ei angladd yn llawn yn rhifyn Mai 1, 1886 o'r *Goleuad*. Tair wythnos yn ddiweddarach — yn rhifyn Mai 22 — soniwyd mai purion fyddai gweld cyhoeddi cofiant iddo, a'r tebyg yw bod R.O. wedi dechrau casglu

defnyddiau ar fywyd a gwaith Griffith Jones cyn gweld y sylw hwnnw, onid yn wir yn ystod bywyd yr hen bregethwr ffraeth.

Yn rhifyn Awst 7, 1886 o'r *Goleuad*, dan y teitl 'Cofiant y Parch Griffith Jones, Tregarth', cyhoeddwyd llythyr gan R. H. Jones, mab Griffith Jones, yn mynegi'n ddi-flewyn-ar-dafod yr hyn a deimlai am 'gymwynas' honedig R.O. Meddai:

... Nid oes a wnelom ni o gwbl ag R.O. Bethesda, ac mae yr ymgeis anheilwng ac anfoneddigaidd o'i eiddo yn achosi llawer o boen a blinder i mi fel teulu. Pell yw y syniad oddi wrthym ni o wneuthur unrhyw etw ar gymeriad ein diweddar annwyl dad, ac y mae arnom awydd dwfn am gael coffadwriaeth deitwng iddo. Apeliwn yn ostyngedig at y cyhoedd am eu cefnogaeth i ddwyn allan gofiant a gymrychiola yn deg i'r wlad garacter ein diweddar annwyl dad, ac nid casgliad o chwedlau na pherthynant o bosibl y filfed radd iddo.

Yr hyn oedd yn peri poen a blinder i fab Griffith Jones a'r teulu mae'n amlwg oedd bod R.O. wedi dewis mabwysiadu arddull ysgafn ac atgofus wrth drin a thrafod uchafbwyntiau yng ngyrfa Griffith Jones, ond yr hyn a dymunai'r teulu ei weld oedd cyhoeddi cofiant i'r hen batriarch wedi ei batrymu ar rai o gofian-nau mawr rhai o hoelion wyth chwarter olaf y ganrif ddiwethaf.

Ar dudalen flaen rhifyn Awst 28, 1886 o'r *Goleuad* — tair wythnos ar ôl cyhoeddi llythyr R. H. Jones — ymddangosodd y nodyn a ganlyn:

Dygir allan ar fyrder o dan nawdd Cyfarfod Misol Arfon gofiant y Parchedig Griffith Jones, Tregarth, o dan olygyddiaeth y Parch J. Mostyn Jones, Gerlan, gydag Ysgrifau gan y Parch Thomas Roberts, Bethesda, Thomas Lewis,

A.S., Gaerwenydd, ac eraill.

'Roedd copïau i'w cael am ddeuswllt yr un, meddir, gyda'r ceisiadau i'w hanfon at R. H. Jones, ond yr hyn na sylweddolodd mab y Parchedig Griffith Jones ar y pryd mae'n amlwg oedd bod y pedwar a enwodd fel cyfranwyr i gofiant ei dad eisoes wedi cyfrannu i'r gyfrol o *Adgofion* gan R.O.

Yn ôl y 'Rhagymadrodd' i'r *Adgofion*, fe addefodd y Parch J. Mostyn Jones mewn llythyr at R.O. mai yn ei absenoldeb y dewiswyd ef gan Gyfarfod Misol Arfon i olygu cofiant Griffith Jones, ac mai'n groes i'r graen yr ufuddhaodd i'w gais!

* * * *

YN 1887, sef ychydig fisoedd ar ôl cyhoeddi'r *Adgofion* am Griffith Jones gan R.O., gwelodd 'cofiant swyddogol' yr hen bregethwr olau dydd dan y teitl, *Cofiant, Pregethau, a Ffraethebion y Parch Griffith Jones, Tregarth*, wedi ei argraffu gan Davies ac Evans yn Swyddfa Pulpud Cymru yn y Bala. Dyddiwyd rhagair y gyfrol Mawrth 14, 1887, a cheir y geiriau 'Cyhoeddedig gan y Teulu' wedi ei argraffu'n amlwg ar wynebddenal y gyfrol, yn ogystal ag ar y dudalen olaf.

Nid oes gennyf unrhyw syniad faint o gopiau o'r ddau gyhoeddiad uchod a argraffwyd, ond am bob copi o'r cofiant 'swyddogol' a welais dros y blynyddoedd mewn siopau ail-law ac yn llyfrgelloedd y gwahanol gapeli, gwn imi weld llw o gopiau o'r *Adgofion*. A gwn hefyd mai o'r *Adgofion* — yn ddi-eithriad — y byddai'r hen bregethwr yn dyfynnu o rai o anerchiadau ffraeth Griffith Jones, ac nid o'r cofiant swyddogol bondigrybwyll!